

Biografie

In 1997 besluiten Bart van der Weide (zanger) en Dennis Huige (gitarist) dat ze genoeg hebben van het wrede hardcoregebeuk van hun toenmalige band Vict'em. Op een verveelde, katerige middag pakt Dennis zijn akoestische gitaar en Bart neuriet wat. Zonder dat ze het weten schrijven ze geschiedenis. Het liedje dat ze op dat moment verwekken heet 'Rapid Eye Movement'. Dat dit liedje al meteen garant staat voor de zo specifieke sound van Racoon is wel duidelijk: ruim vier jaar en anderhalf album verder verkiezen de fans van Racoon met een grote meerderheid dit nummer als favoriet uit het repertoire van de band. Niet wetende overigens, dat dit Racoon's eerstgeborene was. Duidelijker kun je je geluid niet profileren.

Bart en Dennis waren het er al meteen die middag over eens; om te beuken heb je niet persé een overstuurde gitaar nodig. Het Nederlands Pop Instituut is het met ze eens. De juiste toon, een dijk van een persoonlijkheid en beheersing van je instrument is genoeg, oordelen zij. Bart en Dennis brengen, voor het eerst onder de naam Racoon, drie liedjes uit op de verzamel-cd 'Characters' van het NPI. Tijdens de cd-presentatie hiervan worden ze overweldigd door het enthousiasme van boekers, platenmaatschappijen en het aanwezige publiek.

Als vanzelf vullen binnen een paar maanden Stefan de Kroon (bas) en Paul Bukkens (drums), de lege plekken op en maken de cirkel naadloos rond. De bandleden kennen elkaar al jaren, spelen al jaren samen. Het is nu een kwestie van liedjes maken! Binnen Zeeland is Racoon na een paar optredens al wereldberoemd. De in eigen beheer uitgebrachte demo 'It's an ice cream day' valt niet aan te slepen en ook de Nederlandse muziekers verschuift zijn gat: hier gebeurt wat!

In 1999 plant Racoon zijn vlag triomfantelijk op het Noorderslagfestival. Geen enkele recensie die deze avond door een journalist wordt gepend, laat Racoon buiten beschouwing. De aanbiedingen van maatschappijen stromen binnen en de vier Zeeuwen sluiten zich aan bij het S.M.A.R.T.-label van platenmaatschappij Sony. In januari 2000 komt het debuutalbum; 'Till Monkeys Fly' uit, geproduceerd door Michel Schoots (Urban Dance Squad). Michel is perfect in staat om het enthousiasme, het gevoel en de levenslust van de jongens vast te leggen. Binnen een paar maanden is het nummer 'Feel Like Flying' megahit op Radio 3 FM en speelt Racoon op Parkpop en Lowlands. Ook de tweede single 'Blue Days' wordt een 3FM Megahit

Voor Racoon is een hitnotering niet genoeg, ze willen zelf vooral heel veel live spelen. In een gehuurde bus rijden ze daarom heel Nederland door. Van Tietjerksteradeel tot Ter Apel: gaandeweg oogst het viertal niet alleen meer succes, maar ontwikkelen ze ook een uitstekend topografisch geheugen. Drie of vier keer per week optreden is geen uitzondering en overal wordt met hetzelfde enthousiasme gespeeld. In de zomer van 2001 duikt Racoon de studio in om een nieuw album op te nemen. Dertien nummers komen er uiteindelijk op het album 'Here we Go, Stereo!'.

Voorafgaand aan 'Here we Go, Stereo!' wordt de single 'Eric's Bar' uitgebracht; een ode aan het café dat wordt gerund door een goede vriend van de band. Ook deze single wordt in heel Nederland goed ontvangen, en de videoclip wordt veel gedraaid op de muziekzenders. De Nederlandse muziekers is wederom unaniem lovend: Racoon staat definitief op de kaart.

In 2002 wordt Racoon gevraagd mee te doen met de Marlboro Flashback Tour; een tournee waarin een bekende Nederlandse band liedjes vertolkt van de muzikale helden van de bandleden. Hiervoor hoeft Racoon niet eens lang bij elkaar te zitten: Faith No More zal het worden. Gewapend met chique maatpakken, snorren en René Merkelbach op toetsen duikt Racoon opnieuw het live-circuit in. Eerlijk is eerlijk: enige scepsis vanuit het publiek is er van tevoren wel. Racoon, dat kan toch

helemaal niet zo hard beuken? Ha, vergeet het maar. Racoon buldert binnen twee nummers alle twijfel weg. Met bijna alle locaties uitverkocht is deze Flashback Tour een doorslaand succes.

Met al deze successen op een rij is de tijd rijp voor de laatste stap, de enige overtreffende trap die Nederland kent op het gebied van festivals, namelijk; Pinkpop. De band is scherp en gedreven, het publiek uitzinnig. Zelfs de zon komt op het juiste moment door.

Datzelfde jaar wordt door Sony besloten de samenwerking te beëindigen. Hoewel er dus tijdelijk geen platencontract meer is, heeft dit geen enkel effect op de touragenda. Racoon zit er niet bijzonder mee in zijn maag. Er is een hoop vertrouwen in het eigen kunnen en dat is volkomen terecht. In mei 2003 wordt Racoon door de Nederlandse ambassade in Kiev (Oekraïne) uitgenodigd om te komen optreden op het festival 'Europe Day', ter ere van de verjaardag van de Europese Unie. Ook in de resterende maanden van 2003 blijft de concertagenda goed gevuld. Verder worden er veel, heel veel nieuwe liedjes geschreven en die worden tijdens de akoestische tournee door heel Nederland gespeeld.

Eind 2003 en begin 2004 is het voor pers en publiek stiller rond de band. Maar achter de schermen wordt keihard gewerkt. Uit honderden ideeën ontstaan zeker vijftig liedjes. Toch begint men zich af te vragen: waar is Racoon gebleven? Met veel bombarie wordt daarom op initiatief van 3FM tijdens één van hun uitzendingen een nieuw platencontract ondertekend: Racoon heeft nieuw onderdak gevonden bij platenmaatschappij [PIAS].

In nauwe samenwerking met producer en fan van het eerste uur Michel Schoots gaat Racoon gedurende 2004 het nieuwe album opnemen. "Another Day" is een pure pop plaat geworden en met een sterke live feel ingespeeld. Racoon klinkt muzikaal eerlijk, recht voor zijn raap en ongekunsteld. Tekstueel volwassen, gerijpt en vaak melancholisch, maar onverminderd hoopvol en positief. Een gegroeide Racoon heeft een dertien nummers tellende CD afgeleverd die als vanzelf een goede vriend van je wordt.

Ruim twee jaar hebben ze aan het album gewerkt. Het zijn jaren geweest waarin Racoon volwassen is geworden. Waarin ze hebben geleerd dat verlies winst kan betekenen en dat wanneer je tegen de stroom ingaat, uiteindelijk terugkomt bij de bron. Vandaag of morgen; "Another Day".